

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

X. Die Septembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

X. DIE SEPTEMBRIS,

P. C A R O L V S
SPINOLA, SEV

P. I O S E P H V S A C R V C E
CVM OCTO SOCIIS.

Iesus Nan-
gasachi.
1622. æstat.
28. Soc. 17.
10. Sept.

Charitas.

2. V.

Rebus.

Noctu.
Mortific.

Mensis.
Oratio.

Heros hic fuit illustrissimi sanguinis, & virtutis. In Lusitanico itinere ab Anglis haereticis captivus abuectus in Angliam; inde liber, in Lusitaniam, Indiam, Iaponiam appulsus est. Meaci septennio Minister fuit Collegij, charitate tantâ, ut quos cā incendi volebat P. Franciscus Paeccus, iis author fuerit, ut frequenti Caroli Spinola consuetudine vterentur. Familiare illi fuit Beatissimam Virginem nouies verbis Angelicis salutare constanter, ac sapè, in honorem nouem illorum mensium quibus Christus parvulus in virgineo ac materno eius utero habitauit. Parvulo in campis animam agenti aquam è strophio in caput dissimulanter expressit, eumque baptizauit; & parvulus breui edit animam expiatam. Ea res P. Carolo tanto solatio fuit, ut id vnicum totius Iaponicae suæ navigationis & laborum abundè magnum premium sibi esse sit testatus. Cum valeret, noctibus propè singulis (nec raro ad sanguinem usque) se verberabat. Fructus Iaponicos cum magnoperè appeteret, per plures annos non gustauit: postea tamen iussus, obtemperauit. Quotannis per mensis viii interuallum sese recipiebat ad silentium exercitiorum. In saeuissima contra Christianos persecuzione, sub Iosephi à Cruce nomine occultus latuit ad opitulandum Christi

fidelibus: & iniquissimis licet illis temporibus quinque millia capitum baptismo lustrauit. Tandem 14. Decembris anni 1618. Omuræ abreptus est in carcerem, in collèventis & omnibus cœli iniuriis peruium, angustum eoque multifariam ærumnofum: in quo adeò angustè sunt habiti Carolus, & socij, ut singuli integrum trium palmarum spacium non haberent. inde illicis tot ærumna, ut singuli corporis sensus fuos quisque dolores haberet quibus affligeretur. Ad somnum extendere se non poterant; cibus nunquam eximebat famem, sed mortem tantum arcebat. Diuinum tamē sacrificium, quod Carolus quotidie celebrabat, vim animi ei tantam addebat, ut diceret, sibi ergastulum illud paradisum videri; licet in æstate diurnis nocturnisque sudoribus maderet, hieme autem frigore acerbissimo gelidus rigeret, ut taceam odorem terrimum, & vermes, aliasque sordes humani corporis in situ, squalore, atque putredine. In quadragesima, omnes quotidie benè longam verberationem instituebant. Sed & alijs, extra festos dies idem agebant quotidie; MARIANO quoque officio, præter penitum canonicum, quotidie recitato. 4. Nouembri 1620. S. Caroli deprecatione acris illum febris, nullâ medici ope, deseruit, redditum sanitati. Cum ad supplicium vocarentur, psalmos vñā, cum dulcissimis lachrymis cecinere. In loco supplicij triginta millia Christianorum qui affluxerant sunt censa. Columnis alligati stetere per horam, ante quam ignis subderetur, & Carolo incipiente, lati cecinere: Laudate Dominum omnes gentes. Cum iam orando latus

entus ignis arderet, duo Iapones facti sunt fidei desertores. Et vero Carolus flens ante prædixerat; non omnes ex eo numero coronam accepturos è manibus Angelorum. Scintillæ quædam è rogo in pectus Caroli aduolârant, eique adhiærescebant. vnde ille primus corruit lento illo igne extinctus, secutis reliquis. Omnes de Societate fuere octo: ex Ord. S. Dominici item octo, Minoritæ quatuor: triginta alij Christiani. Prædixerat Carolo P. Bartholomæus Riccius, illum in Iaponia fidei odio occidendū. Orandi signo domi auditio, statim in genua se abiiciebat, nec surgebat usque dum hora efflueret. Eos qui in Christi odium de Societate sunt occisi, nominatim singulos adnotabat, & priuatâ religione quotidie illorum opem exposcebat. Cusi sunt à Spinolaram familiâ inclytis & facinoribus & opibus orbi notâ, nummi cum imagine Caroli conflagrantis. Socij P. Caroli ea in morte fuere hi:

P. SEBASTIAN VS QVIMVR.

Iapon. Ibid.
xstat. 17.
Soc. 38.

Oratio.

Fuit hic primi qui in Iaponia Christianum agnouit nepos, ex illustri plurim in fidei odium cæforum domo; idemque primus Iapon Sacerdos, anno 1601. initatus. Paupertate, candore animi, ac simplicitate morum erat amabilis; orandi tam studiosus, tamque accuratus, ut semper illi ad ma-

num fuerit arenarium horologium admetiendum precatiōnis tempus. Inter flamas per trium horarum spaciū sterit, summâ & quietâ lœtitia, oculis in cælum sublati, manibus in crucem ad pectus compositis.

Sex reliqui, tyrones Iapones.

Combusti sunt cum Carolo, & Sebastiano tyrones hi;

Antonius Kinni. Gonſalvius Fuzai. ætat.

40.

*Ludovicus Gauara. Michaël Xumpo,
ætat. 33.*

Petrus Sampo. Thomas Acafoxi, ætat.

50.

Septimus ante alios combustos, cum palus cui alligaretur, ad manum non esset, capite truncatus est *Johannes Ciucoga.*

His oblata erat libertas, si Christum desereretur: sed mortem potius elegere; ac mortis accepto nuncio vna omnes *Te Deum laudamus. cecinere.* Zelus. Petrus Sampo Iudicimulta dicenti; Vtinam, inquit, vox hæc mea toto regno latè posset audiri! Altissimos montium vertices conscenderem; & omnes, omnes Iapones, die ac nocte ad fidem, ad cælum, euocarem.

Thomas Acafoxi, Domus famulum captum duci cum vidit, etiam se quæsumus fuisse ad necem certior factus, eos à quibus quæsus fuerat est assecutus, dixitque; sibi ea vincula deberi, non seruo. Dimisso ergò seruo substitutus ipse, vincitus, & flammis lenatis absumptus est. Mors optata. 24.

V V 3 XI. DIE